

renskega vrha, 27 letni Karol Fras iz Očeslavcev, 26 letni Karol Kostrevc od št. Lenarta, 33 letni Peter Rakuša iz Kunave in neki mladoletnik. Največji plen so nepripravili odnesli trgovcu Jožefu Hermanu v Očeslavcih in sicer 174.000 Din. Obtoženi so pred sodniki očitane grehe priznali in so bili takole obsojeni: Znidarič je obsojen na 3 leta robije in na 4 letno izgubo častnih pravic, Anton Kolar na 2 leti strogega zavora, Matija Zemljic na 7 mesecev strogega zavora, Kranjc Franc na 10 mesecev strogega zavora, Fras Karel na 3 mesece strogega zavora, pogojno na 2 leti, Kostrevc Franc na 3 leta strogega zavora in izgubo častnih pravic za 3 leta, Kolar Alojzij na 1 leto strogega zavora in izgubo častnih pravic za 3 leta, Rakuša Peter na 4 mesece strogega zavora in 2 leti izgube častnih pravic. 15 letni fantič je bil obsojen na preizkušnjo za 1 leto.

Na dve leti obsojeni ubijalec. Pred mairiborskim malim kazenskim senatom je dajal dne 12. februarja odgovor 34letni mesarski pomočnik Peter Čuček. Pri Sv. Trojici v Slov. goricah je lani ob božiču slučajno z nožem zadrl v srce Lovrenca Kukovec. Obtoženi je imel prepir s posestnikovim sinom Leopoldom Kukovec. Baš za božič sta prišla oba nasprotnika skupaj v neki krčmi, kjer je bilo več fantov. Z Leopoldom Kukovcem je bil tudi njegov brat Lovrenc. Po odhodu iz gostilne je prišlo do spopada in je vrgel Leopold Kukovec mesarja Čučeka dvakrat v sneg. Ko se je pa Čuček ponovno lotil, je ta potegnil nož in je zadrl zraven stoječega brata Lovrenca smrtno v srce. Sodišče je upoštevalo obtoženčev zagovor na izzivanje in mu je prisodilo samo dve leti ječe.

Obsojen na 2 leti, ker je ukradel stricu 70 jurjev. V Celju je sedel 11. februarja na zatožni klopi Viljem Leskovšek, brezposelni strojni tehnik iz Ježice pri Ljubljani. Koncem decembra lanskega leta je ukradel svojemu stricu Jožefu Gabronu pri št. Petru pod Sv. gorami iz pločevinaste škatle 70.000 Din in 200 Din vred-

ni samokres. Obtoženi je dejanje priznal in je bil obsojen na 2 leti.

Slovenska Krajina.

Sobota. Vodstvo dispanzerja protituberkulozne lige v Soboti je sporočilo, da se bodo naslednjega pregledali v dispanzerju brezplačno: 1. Člani OUZD z napotnico pristojnega uradnega zdravnika; 2. siromašni, ki to dokažejo z ubožnim spričevalom in podpisom banovinskega zdravnika, da je pregled v dispanzerju potreben. Vsi drugi morajo pred priskajo pristopiti kot člani Protituberkulozne lige in plačati letno članarino 12 Din, ki se uporabi za delno kritje stroškov v dispanzerju za uporabljeni material in za röntgen. — Bolničarski tečaj sreskega odbora Rdečega križa v Soboti, ki se je začel 14. oktobra 1935, se je končal 26. jan. 1936. Tečaj je obiskovalo 23 žensk in 23 moških, skupaj 46 oseb. Izpit je naredilo 25 oseb. — V gasilski župi soboškega sreza so se vrátili v minulem mesecu strokovni tečajji v 9 krajih za okoliške čete teh krajev. Tečajev se je udeležilo 699 oseb. — Na spodnjem koncu Lendavske ceste obstoja nevarnost, da bo voda ob večjem naliivu radi razjedenege prekopa od hiše posestnika Štrileca do mostu na Ledavi prestopila breg in zalila hiše. Nevarnost poplave ni samo po bližnjih njivah in travnikih, temveč tudi za vse mesto. Zato bi bilo nujno, da se oblast zgane in ta nedostatek odpravi čim prej. — Napovedani shod poslanca dr. Doboviškega je bil prepovedan. Naši ljudje so pokazali v zadnjem času popolno dozorelost in odklanjajo vsako nasilje in demagogijo, ki ni našla pri nas niti po vsej Slovenski krajini odziva. Odklanjamo vsako hujskanje, ker popolnoma zaupamo našemu voditelju g. dr. Korošču!

Lendava. Ko smo zvedeli, da je premeščen sodnik g. Anton Kuntarič, so si ljudje zašepetali. Vendar pa moramo reči, da je bil gospod Kuntarič zelo priljubljen in mu ob slovesu kličemo: Bilo srečno!

Nedežica. Naša tiha vas je zopet postala živa. Ljudje so začudeno govorili, ko so zvedeli, da je našemu rojaku, ki se je vrnil pred kratkim iz Amerike, nekdo odnesel vse perilo in še druge reči, kar so pač našli v sobi. Reč se je

izvršil ponoči in prav tako Grožništvo pridno zasleduje zlikovce.

Sv. S. t. sč. Našo faro je zapustila učiteljica gđc. Pregeljeva, ki je poučevala v šoli v Bodoncih celih pet let. Malo je takih učiteljic, kot je gđc. Pregeljeva. Ona je bila izvrstna vzgojiteljica, z ljubeznijo je poučevala sebi zaupane otroke. Do farne cerkve je imela 6 km, a ni bilo tako slabega vremena, ne takega mraza, da ona ne bi prišla k nedeljski službi božji. Lep vzgled je dajala otrokom in zato so jo vzljubili kot malokakšnega vzgojitelja. Na šoli, kjer je poučevala, je večina otrok protestantske vere in njej je bilo na tej šoli zaupano težko delo, bila je vsa ta leta tudi katehet katoliškim otrokom. Radi daljeve in starosti bivši župnik ni mogel hoditi poučevati verouka in cerkvena oblast je gđc. Pregeljevo postavila na to važno mesto. In vsa čast ji, bila je dober katehet. Bila je pa tudi odraslim v po-

Pri odebelelosti

stalna vporaba naravne 1275

Franz-Josefove

grenke vode uspešno draži delovanje črev.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

moč. Malokdo ve, koliko prošelj in pritožb je napisala našemu priprostemu katoliškemu človeku. — Tu je že stara navada, da na pustni terek vlečejo bor v tistih vaseh, kjer ni bilo nobenega novega zakonskega para. Mladina se zbere in bor vlečejo fantje in dekleta in naredijo malo veselice. V fari imamo 11 vasi, pa ne bo dosti veselice. Tu se poroča mladina bolj v letih, kar je pametno. Veliko je tu mešanih zakonov. V nedeljo 16. febr. sta bila pri poroki Zelko Marija in Palatin Aleksander, oba sta menda dobro zadela, pa sta tudi zaslužila, ko sta pa tako pošteno živela.

Cerkveni ropi. Neznani zlikovci so v lendaški cerkvi odprli cerkveni nabiralnik in odnesli iz njega vse do zadnje pare. Isto se je zgodilo v Crenovcih in Beltincih, samo na veliko bolj zvit način. Upamo, da se to ne bo več kmalu zopet zgodilo.

Sirite „Slov. gospodarja“!

Od avtomobila na konja.

Italijanom predvsem primanjkuje bencina. Nevzdržno bo zanje stanje, če bo prišlo prej ali slej do zapore uvoza petroleja iz inozemstva. Že sedaj se trudi in dela italijanska vlada na vse kriplje, da zavaruje za vojsko bencin, kolikor ga še je v deželi. Vsakemu viden znak, kako trpijo Italijani na pomankanju bencina, je pojav kočij po Rimu in po drugih mestih. Avtotaksterji so skoro izgubili in so rtopili na njih mesta suhorebra kljuse-ta, ker boljše konji so zelo dragi in rekvirirani za armado. Vsak lastnik avtotaksterja, ki odjavi prevozno dovoljenje za avto, prejme tri tozadovna za vozove.

Očetov greh.

»Ni mala reč! V celem je devetnajst tisoč dinarjev.«

»Kaj pa misliš? Večji del smo vendar vrnili.«

»Tedad bi ne bilo zadolžnic. Ali pa imate potrdilo? Med očetovimi listinami sem našel osem vaših zadolžnic, ki so stare že po več let.«

»Oče jih je pozabil.«

»Tako pozabljivi niso bili. Če nimate potrdila, potem dolg velja. Obresti ste tudi še dolžni. Znašajo blizu osem tisoč dinarjev.«

»Obresti? Te smo zmirom plačali. To lahko prisežem.«

»Ne boste mogli. Oče so na vseh zadolžnicah natanko zapisovali dan in znesek plačanih obresti. Le na vaših ni kaj zapisanega.«

»Mati, plačajte obresti!« je vzkliknila hči. »Tevž, vse bomo poravnali.«

»Tiho!« se je zadržala stara in oči so se ji zablistale. »Več ko za tri leta nismo dolžni.«

»Res, več ko za tri leta vas po zakonu ne morem prijeti. Toda za ta tri leta vas terjam in potem tudi za ves dolg.« je čejal strogo.

»Ti-ti-ti, tako v nebo vpijočo krivico nam hočeš storiti!«

»Krivico? Nikomur ne delam krivice. Niti pare

7 nočem po krivici. Na kar pa imam pravico pred Bogom in pred ljudmi, to pa zahtevam.«

»Saj smo plačali! prisegam ti.«

»Prisega ne velja; dokazati morate.«

»Tebi ni treba denarja.«

»Toda moj je in kar je moje, naj bo moje!«

»V strašno stisko nas spravljaš.«

»Ne pravite mi tega! Kakor je videti, imate denarja dovolj.«

»Mi? Vsak dinar moramo dvakrat obrniti, preden ga za kaj damo.«

»Tega ne verjamem. Potem se ne bi mogli tako nositi.«

»Kaj se nosimo?«

»Vaša dekleta hodijo kakor kake grofične in se preoblačijo vsake kvatre po novi modi.«

Liza je zardela kakor kuhan rak in jezno rekla: »Ti! Ti! Ti!« — nato pa zbežala kakor pokropana mačka, da je kmalu ni bilo videti.

Stari pa so se bliskale sive oči od onemoglega besa. Sele čez nekaj časa je prišla do sapa:

»Tvoj oče je bil ves drug ko ti.«

»Da, predobri so bili.«

»Nikoli človek ni predober. Kakor ti, tako ne bi bil on nikdar govoril in nikdar tako delal.«

»Pustite očeta v miru! Zdaj sem jaz Dvornik, jaz terjam, kar je po pravici.«

»Tvoj oče in jaz sva skupaj rastle na Dvorni-

Maščevanje radi posmrtnine.

Dne 12. februarja, ob pol 12. dopoldne, se je zgodil na mariborskem velikem mostu krvav zločin, ki je vzbudil obsodbo in zgražanje celega mesta. Ob času, ko je na mostu največji promet, je potegnil mož srednjih let pred očmi številnih mimoidočih iz žepa mesarski nož in že ga je zabodel v naslednjem trenutku nasproti mu prišli ženski v prsa in hrbet. Zabodena se je koj zgrudila in izdihnila v par minutah. Zločinca so koj prijeli, a predno se je predal stražniku, je še vrgel okrvavljeni nož preko ograje mosta v Dravo. V prijemu so prepoznali 47letnega mesarja Ferdinanda Knapič, ki stanuje v Jelačičevi ulici. Koj je priznal krvavo dejanje in zagotavljal, da je ravnal iz maščevanja. Smrtno zabodena je 45-letna Terezija Konrad s Tržaške ceste. Med mesarjem in Terezijo je bil prepir radi zavarovalne svote pri »Samopomoči«, ki je dovedel do sodnih razprav. Terezija Konrad je zavarovala svojčas Knapičevo mater Ano pri »Samopomoči«. Ko je umrla mati 9. julija 1934, so izbruhnila prerekanja Terezije Konrad in Knapiča na eni strani s Knapičevo sestro Rozo Kapel za zavarovano svoto. Knapič trdi, da ga je na smrt zabodena ogoljufala za 3300 Din. Iz jeze radi sleparije se je Knapič tako grozno in kar pri belem dnevu vpričo tako številnih ljudi maščeval.

Po zločinu in ozadje dejanja.

Na smrt zabodeno so sodno raztelesili in ugotovili 8 zabodljajev v hrbet. Šest ran je bilo bolj lahkih, dve pa smrtonosni. Pogreb se je vršil na Pobrežju 14. februarja.

Ozadje krvavega dejanja zglada takole: zabodena je prejela od »Samopomoči« nad 20.000 Din posmrtnine za rajno Ano Knapič. Mati Knapič in Konrad sta prodajali na Glavnem trgu sadje in se je godilo Ani zadnja leta tako slabo, da ni mogla plačevati prispevkov zavarovalnine. Njena stanovska tovarišica Konrad je obubožani večkrat s čim postregla in iz hvaležnosti ji je starka izročila zavarovalno polico pod pogojem, da bo Konrad plačevala od Samopomoči predpisane vsote. Čez kaki dve leti po izročitvi police je Ana Knapič v bolnici umrla. Njeni dediči so si hoteli razdeliti zavarovalnino, ki pa je bila last branjevke Konrad, dasi jo je predstojništvo Samopomoči prisodilo sinu in omoženim hčerkam rajne.

Terezija Konrad si je poiskala pravico pri sodišču, ki je njej v treh instancah prisodilo lepo vsoto nad 20.000 Din. Pač pa se je Terezija zavezala z ustmeno obljubo, da bo od zavarovalnine dala vsakemu otroku rajne nekaj. Ker obljube ni držala in sicer dobrodušnemu mesarju Ferdinandu Knapiču do stavljenega ji roka ni izročila določene vsote, je prišlo do zgoraj opisanega groznega dejanja.

vidikov stvarno in poljudnc pojasnil predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec.

Vurberg. Da boste uživali na predpusitno nedeljo zdravo zabavo, vabimo vse prijatelje na veselo prireditev komedije »Divji in nedeljski lovci«. Pričetek po navadi. Cene nizke, a užitek velik. Pridite!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na pustno nedeljo dne 23. t. m., popoldne po večernicah, bomo »Burko o jezičnem dohtarju« igrali, ker bi radi imeli, da bi se gledalci do srca nasmejali. Vsi zdravniki vam povedo, da je smeh koristen za dušo in telo. Zato, kdor je kaj bolan, naj pride k Bedeniku ta dan; tako se bo vsak nasmejaj, da domov odšel bo zdrav!

Negova. Agilni fantje in dekleta našega Prosvetnega društva nas bodo na »masno« nedeljo 23. t. m. razveselili z dvema burkama: »Jeza nad petelinom« in »Trije tički«!

Sv. Bolfenk pri Središču. Katoliško prosv. društvo Sv. Bolfenk pri Središču uprizori v nedeljo 23. februarja ob 6. uri zvečer v bolfenski šoli lepo igro s petjem »Črna žena« v 4 dejanjih. — Clanom prosv. društva sporočamo, da smo nabavili večje število novih knjig, katere so čitateljem na razpolago.

št. Lenart pri Veliki Nedelji. V nedeljo dne 23. t. m. bodo igrali igralci društva Ljudska knjižnica »Zenitev«.

Ljutomer. Ljutomersko pevsko okrožje sporoča vsem gg. organistom in pevovodjem, da se bo vršil v začetku marca t. l. v Ljutomeru dnevni pevski tečaj za pevovodje. Prosimo, da tovariši organisti, ki nameravajo ta tečaj posetiti, zanesljivo prijavijo svojo udeležbo radi cenejše prehrane in prenočišča na naslov: Peter Potočnik, tajnik Okrajne posojilnice v Ljutomeru. Prijave je poslati zanesljivo do dne 23. februarja.

Svetinje. Pustna nedelja bo. Ali že več, da tudi naše prosvetno društvo priredi ta dan prav lepo spevoigro: »Kovačev študent« in kuplet »Gospodične in dekletas«. Da prideš, si vabljor vsak, ki si želiš smeha in razvedrila.

Veržej. Naši fantje in dekleta nas v nedeljo dne 23. t. m. vabijo v Marijanišče k veseloigri »Pri belem konjičku«.

Fram. Izobraževalno društvo »Slomšek« in cerkveni pevski zbor vprizorita v nedeljo 23. t. m. ob 3. uri popoldne v dvorani g. Zöhrer-Furner

DRUŠTVENE VESTI

Tečaj Prosvetne zveze. Prosvetna zveza je priredila v Mariboru tečaj za fante svojih fantovskih odsekov. Tečaja, ki je trajal 14 dni ter bil zaključen v nedeljo, 16. februarja, se je udeležilo 14 fantov iz raznih okrajev štajerske in Koroške. Uspehi tečaja so jako zadovoljivi, ka-

kor je ugotovil po končanem izpitu predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. Po končanem tečaju so se vršile na željo fantov duh. vaje pod vodstvom g. Oberžana.

Studenci pri Mariboru. V nedeljo, 16. februarja, je priredilo naše Prosvetno društvo predavanje o vprašanju, ki so ga zadnji čas postavile na dnevni red krajevne prilike, to je o sežiganju mrličev. Občinstvu, ki je bilo zbrano v zelo velikem tševilu, je to vprašanje z vseh

kovem in sva bila kakor brat in sestra. Ko bi on vedel, kako ti z menoj delaš, v grobu bi se obrnil.«

»Ne govoriva o očetu, temveč o najinih rečeh! Ali mi plačajte zlepa ali pa si bom drugače poiskal pravico.«

»Saj bomo plačali; potrpi nekoliko!«

»Do šentnikolovega popoldne! Ne. Red hočem in red mora biti in pravica na svetu.«

»Ti si trdega srca in nehvaležen povrh.«

»Nehvaležen? Rad bi vedel, za kaj naj bi vam bil hvaležen.«

»Ali ti oče nikoli ni pravil, da sem mu nekoč veliko dobrega storila?« je vprašala prežeče.

»Ne, o čem takim nikoli niso kaj rekli,« je odgovoril, ne da bi bil z očesom trenil.

V njej pa je vse kipelo. Ali naj mu zabrusi vso resnico v obraz? Ne; saj ji ne bi verjel, le še bolj neusmiljen bi bil. Razglasiti sme to še manj; potem bi jo še tožil. Če pa bi pred sodiščem resnico povedala, bi njo zaprli. Ne, ne, nič drugega ne ostane: molčati mora. Molčati kakor grob. Starega je ona držala, mladi pa drži njo. — Neznansko je zaškripala z zobmi, kakor da je s silo odsekala besedo, ki ji je hotela iz ust. — Ni drugega, požreti bo treba in gledati, kako bi ušla zanki. Toda Blazinova Cenca bo že še kos takemu zelencu. Le počakaj, fant!

»Kaj torej hočeš?« je vprašala navidez mirno.

»Zahtevam, da mi plačate obresti, kar ste jih dolžni,« je odgovoril.

»Tega naenkrat ne moremo.«

»Potem pripišimo obresti k dolgu in sestavimo novo zadolžnico; za vse skup pa se vknjižim na vaš grunt!«

Čez obraz ji je ušel zmagovit nasmeh; vendar se je še branila:

»Kam se boš vknjižil, ko so že drugi predi!«

»Ni res. Na tistih parcelah pri vodi je le nekaj malega.«

»Če si zadovoljen, da si na drugem mestu!«

»Ali bo gospodar privolil?«

»Seveda, njemu je vse tako prav, kakor rečem jaz.«

»Dobro! Tedaj pojdemo drugi teden na sodišče. Zbogom!«

Zavil je po stezi na levo čez polje in potem navzgor. Zaničljivo je gledala stara za njim in hitela po glavni cesti. Dospela je do hčere, ki jo je čakala na klopi in opirala glavo v dlani.

»Kaj se smeriš?« jo je pokarala.

»Saj se ne,« je odgovorilo dekle, »samo jezna sem, ker je bil tak.«

»Izbij si ga iz glave! S tem ni več kaj.«

»Saj ga tudi ne bi hotela, prevzetneža štorastega. Dobim drugih dovolj.«

Kako izgledajo abesinska skladišča za prehrano?

Kakor obče znano, je abesinski vojak glede življenjskih potrebčin zelo skromen. Zadovoljen je s posušenim mesom in sadjem. Preskrba abesinskih čet s prehrano je do skrajnosti pomanjavljena. Prateža ali trenca v našem smislu Abesinci sploh ne poznajo. Na čisto skritih krajih so napravili cementirane jame, do katerih za slučaje deževja ne more voda in teh je vse polno zadaj za frontami. Cementirane jame so napolnjene s suhim mesom in sočivjem. Za ta skrita skladišča znajo samo zaupne osebe. Zaupnik prejme od vrhovnega vojaškega vodstva označen kraj jame z be-

opereto »Mlada Breda« in dramatski prizor narodnih pesmi »Snubačie«.

Spuhlja. Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 23. t. m. v prostorih g. Kolariča v Spuhli igri »Zdravnikov strežnik« in »Izgubljeni raj«.

Sv. Vid pri Ptuj. Za pustno nedeljo priredi naše prosvetno društvo veselo spevoigro »Snubačie«, »Pericec« in druge take vesele reči.

Sv. Vid pri Ptuj. Dne 9. februarja je imelo naše Prosvetno društvo svoj redni občni zbor. Velika dvorana Slomškovega doma je bila skoro polna zavednih naših članov in članic, ki so komaj čakali, da začno svobodneje dihati in se razvijati. Predsednik društva p. Konstantin je otvoril občni zbor ter pozdravil vse navzoče in zlasti g. sreskega načelnika dr. Vidica, predsednika mestne občine Ptuj g. dr. A. Remca in g. prof. F. Aliča. Nato je podal poročilo o do sedanjem delovanju društva, sledila so poročila drugih funkcionarjev. G. profesor Alič je nato imel kratko a jedrnat predavanje o izobrazbi našega kmetijskega naroda v prosvetnih društvih, in g. dr. Remec je govoril o odsekih v prosvetnem društvu. Z željo, da bi društvo napredovalo, cvetelo in se mogočno razvijalo, je zaključil predsednik lepi občni zbor.

Sv. Vid pri Ptuj. Premnogokrat se sliši o naših Halozah, da tu kraljuje le nož in kupica. Včasih že zavre vroča kri. Res, korajžni so naši fantje ne samo za slabosti, ampak še bolj za dobre reči in pa odločni tudi ter navdušeni za napredek. Korajžni so se pokazali dne 2. februarja, na Svečnico, ko se je 22 mladih fantov pridružil četi borcev v mladeniški Marijini družbi. Kako lep pogled je bil na to četo mladih fantov, ko je okrepčana s kruhom močnih, odločno izgovorila besede posvečenja in z navdušenjem pripela znak Brezmadežne na prsa. A iz srca jim je privrela edina želja: ostati vrli vitezi Brezmadežne. P. Danijel, njih vodja, jim je pa v cerkvi spregovoril krepke besede ter jim položil na srce, da naj vstrajajo na tej začetni poti. — Cerkvemu opraviću je sledila uspela Marijina akademija v Slomškovem domu. Posebno veselje nad tem dogodkom je v svojem govoru izrazil domači župnik p. Konstantin. Lepo sta tudi fante pozdravila tovariš Anton Majhen iz Lancove vasi in sedmošolec Vitko Mussek, ter jih navduševala za vzvišene ideale fantovskega življenja. Na sporedu so bile tudi de-

klamacije, petje in razni prizori. Lepa sklepna slika: fant ob Materi, je zaključila to lepo slovesnost. Fantje, tako naprej!

Cadram. Naši vrli igralci so na odru našega prosvetnega društva igro »Črna žena« tako izvrstno predvajali, da se bo igra na splošno željo našega občinstva in sosednih krajev ponovila. Ponovitev igre bo v nedeljo, 23. februarja, popoldne po večernicah. Komur je do lepega oderskega užitka in do vedre zabave, naj pride!

Prihova. Prosvetno društvo je vprizorilo v nedeljo dne 9. t. m. igro »Bele vrtnice«. Igralci, četudi so bili nekateri začetniki, so igrali prav dobro, nekateri stari igralci še prav izvrstno. Gospodu režiserju se imamo zahvaliti za lep uspeh.

Prihova. Kdor si želi smeha na pustno nedeljo, naj pride k nam v šolo, kjer priredi naša Jadranska straža burko »Trojčkie«.

Polzela. Naši igralci bodo vprizorili v nedeljo dne 23. februarja, ob treh popoldne, v Prosvetnem domu dramo »Izpod Golice« v 7 slikah.

Dobrna pri Celju. Tukajšnje katoliško prosvetno društvo deluje z vso vztrajnostjo. Dne 6. januarja se je ustanovil odsek fantov, ki je imel dne 9. februarja že prvo predstavo in sicer dramo v treh dejanjih »Fernando, strah Asturije«. Ustanovljen je tudi deklinski odsek, ki deluje pridno s svojimi rednimi sestanki ter se pripravlja za predstavo »Prisegame« pod vodstvom agline društvene delavke trgovke gospe Fleré Franje.

Dobrna pri Celju. Tukajšnje pevsko društvo »Venček« vprizori na pustno nedeljo dne 23. februarja, ob treh popoldne, v društvenih prostorih veseloigro »Babilone« v petih dejanjih.

Vransko. Če se hočete res prijetno zabavati in po dolgem času prav od srca naamejati, pridite prihodnjo soboto, dne 22. t. m., ob 20. zvečer ali pa v nedeljo, dne 23. t. m., ob 15. popoldne v dvorano »pri Slovanu«, kjer bodo igralci Katoliškega prosvetnega društva igrali burko »Lampacij vagabund ali zanikerna trojica«.

St. Janž pri Velenju. Slovensko katoliško izobraževalno društvo je imelo v nedeljo dne 16. t. m., popoldne po večernicah, v društvenih prostorih svoj 24. občni zbor, na katerem je polagal stari odbor račune o svojem poslovanju v

preteklem letu in si je novoizvoljeni odbor začrtal svoje bodoče delo.

Teharje. V nedeljo dne 23. februarja ob treh popoldne se bo ponovila v društveni dvorani lepa ljudska igra »Črna žena«.

Orlavas pri Braslovčah. Naše prosvetno društvo je bilo ob razpustu kmalu vzpostavljeno, a delovalo ni, ker ni hotelo kaliti Marušičeve politike. Sedaj pa, ko nam neprijatelji prosvete ne morejo ovirati našega dela, vneto delujemo. V nedeljo dne 9. februarja so prav izborni podali naši igralci svoje vloge pri igri »Ljubavi cvet je zamorjen«.

Sv. Križ na Slatini. Naše Prosvetno društvo priredi na pustno nedeljo tri veseloigre: »Ženitna ponudba«, »Vesela vagabunda« in »Zamoroc«.

Sv. Ema pri Pristavi. Naše prosvetno društvo lepo napreduje. Vabi se mladina, ki še ni včlanjena, da pristopi ter se izobrazuje. Danes je izobrazba v narodnem, gospodarskem in verskem oziru bolj potrebna ko prej.

NASIM ODROM!

Vsakemu znani pisatelj Fr. Ks. Meško je izdal pri Mohorjevi družbi v Celju »Pasijon«. Delo je samostojno in posebno mogočno vpliva na pasijon sam kot uvod tri Gospodove predpodebe: Abel, Izak in dobri pastir. Pasijon je obdelan po svetem pismu v sedmih skrivnostih. Meškov »Pasijon« je eno njegovih najlepših ter najgloblje segajočih oderskih del. Če že samo prečitaš Meškov velikonočni misterij, si prepunjen od veličine dejanj v predpodebah in posebno še v sedmerih skrivnostih. Našemu ljudstvu so bo Meškovo velikonočno darilo priljubilo, saj je res najbolj preseljiva postna pridiga in najboljša priprava za velikonočne praznike. Slovenski narod bo ostal pisatelju hvaležen za to potrebno delo, ki bo ostalo trajen kašipot k Onemu, ki je daroval za nas življenje, da smo odrešeni in poklicani v nebesa. Meškov »Pasijon« bo ogrel srca izobražencev in prepričevala naroda, radi tega ta misterij najtoplejšo priporočamo našim odrom!

Ali si že obnovil naročnino?

sedami: »Postavi se pred drevo s trinajstimi vejami in stopi 13 korakov v vzhodno smer, tamkaj je jama.« Vojni poročevalci, ki so videli na lastne oči v skale in v zemljo skrivita skladišča, pravijo, da so čisto varna pred nepoučenim očesom.

Pravi vzroki poraza rasa Deste.

Prvotni poveljnik abesinskih čet na južni fronti je bil neguševec zet ras Deste. Omenjeni je doživel v zadnjem času občuten poraz, moral se je umakniti in cesar ga je odstavil. Po odstatvitvi rasa Deste pronicajo v javnost pravi vzroki njegovih neuspehov napram italijanskemu generalu Grazianiju. Državne pošiljke orožja je ras De-

»Potem pa koj glej, haha! Ali takega, da ima denar.«

»Ali mu morate vrniti? Kako sta se zmenila?«

»Pomarnala sem ga. Ta si bo svojo trdo bučo še razbil.«

»Ali ima kaj zoper vas?«

»Zoper mene? Ne, prej kaj zoper tebe. Toda temu homo greben še pristrigle! Eno nit že imam, ki jo bo treba dalje odvijati, haha!«

Ta nit, o kateri je stara govorila, je bila na Dvornikovem. Tam namreč je pihal drug veter. Že kmalu po očetovi smrti je naročil Tevž dekli, ki je gospodinjala, da mora bolj varčno kuhati in vsak teden z njim obračunati, koliko je dobila in koliko izdala. Zaradi skope hrane so začeli posli seveda godrnjati in tudi po vasi osirati. O svečnici je mladi gospodar zmanjšal število poslov: odpustil je volarja in svinjarico. Ostali so se zaradi tega razburjali, še bolj pa, ko jim je hotel vsakemu na leto nekoliko odtrgati. Obiskal je tudi vse dolžnike, da bi mu vrnili denar. To je bilo jeze! Prav tisti, ki so ga prej najbolj hvalili, so zdaj najhuje razgrajali in ga obkladali z najgršimi priimki; povrnili pa mu večidel niso ničesar. Zdaj je spoznal staro resnico: Kdor denar izposojuje, si sovražnike kupuje.

Zaradi vsega tega je bilo pri Blazinovih neznanško veselje. Stara in z njo hčere, ki so imele prav tako ostre jezike, so na vso moč podpihovale Tev-

ževe nasprotnike. Med posli, ki so še bili gor pri Dvorniku, je bila Katra, kravarica, tovarišica Blazinove Lize. To so si najele, da jim je prinašala novice od Dvornika; potem so jih ženske prepletle z lažmi in razglasile po vasi, tako da je postajala podoba Dvornikovega Tevža vedno bolj črna. Ljudje so kmalu govorili, da ga je hudič obsedel in ga je vsega prevzela skopuška strast za denarjem. Ves dan, so pravili, zalezuje posle kakor pes in jih naganja, ponoči pa čep. v svoji kamri zraven skrinje, polne denarja in hranilnih knjžic, in računa in računa. Pri tem pa se jezno praska za ušesi in lasje mu štrlijo pokonci.

Da bi jih nihče ne mogel za jezike prijati, so se Blazinove ženske prav po farizejsko napletale. Vsako reč so na široko razgrinjale in na hudo obračale, pa hinavsko dodajale, da so to od tega, ono od onega čule, da pa same kaj takega ne morejo verjeti in da je Tevž usmiljenja vreden. Ljudem pa je obviselo le to v ušesih, kar je bilo hudega, in tako se je zgodilo, da je pol leta po očetovi smrti veljal Tevž vsej soseski za lakotnika in skopuha. Marsikomu, ki ga je od prej poznal, se je zdelo nemogoče; verjetno pa je le bilo, kajti Tevža ni bilo nikamor na spregled in niti pare ni dal iz rok, če je ni moral dati.

Tisti teden po šentjurjevem je prišel kaplan k Dvorniku.

»Kaj je s teboj, Tevž?«

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Barbara pri Mariboru. Dne 11. t. m. je v Gospodu zaspal Leopold Bezjak, bivši posestnik v Zikarcéh. Mož je bil globoko veren, pošten in daleč na okrog poznan, kar je pričal njegov pogreb. Bil je zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Svojo hudo dvamesečno bolezen je potrpežljivo prenašal. Domačim in sorodnikom, ki so mu s pravo ljubeznijo stregli, naše srčno sožalje! Na sedmni se je nabralo 30 Din za novo bogoslovje v Mariboru.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Dne 9. februarja je po dolgi zelo težki boleznini mirno v Gospodu zaspala v 63. letu starosti žena vdova Genovefa Kos. Rajna je bila rojena pri Sv. Jurju v Slov. goricah ter se je semkaj v Verjane pred 39 leti primožila. Njeno življenje je bilo močno zagrenjeno. V svetovni vojski je izgubila sina-edince, pred štirimi leti ji je umrl mož. Pogreb rajne se je vršil 12. t. m. zjutraj. Kako je bila rajna priljubljena, je pokazal sprevid, katerega so se udeležile tudi žene Marijine družbe ter tretjerodniki z zastavami. Pri odprtem grobu se je poslovil od nje preč. g. župnik v lepih besedah. Orisal je njeno življenje kot vzorno mater, tretjerodnico in kot zvesto Marijino družbenko. Večna luč ji naj sveti, hčerkama pa naše sožalje!

Sv. Peter v Gor. Račgoni. V soboto dne 8. tm. je nagloma od srčne kapi zadet umrl Janez Paluc v Crešnjevcu v starosti 46 let. Bil je zvest naročnik »Sl. Gospodarja«. Zmiraj je bil med tistimi, ki vsako prvo nedeljo redno pristopajo k mizi Gospodovi. Ob odprtem grobu je spregovoril prisrčne poslovilne besede domači g. kaplan. Pokojni zapuščena žena in dve hčerki. Naj počiva v miru! — Spremijali smo k zadnjemu počitku Marijo Adamič iz Melov, staro komaj 45 let. Umrla je tudi nagle smrti, zadeta od kapi. Našli so jo v sobi mrtvo. Bog ji bodi milostljiv plačnik!

Veržej. V najlepših letih nas je zapustil Janko Panič. A za odhod ga je dobri Bog zelo lepo pripravil. Se pogreb je bil izredno lep. Ne zahtaj nas!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 13. t. m. je umrla žena Marija Petek iz Mezgovce na porodu prvega otroka. V istem času se zaziblje veliki zvon in naznani naglo smrt nekdanjega cerkvenega molilca Antona Cajnkarka iz Senika. Lep pogreb je imel šolar Francišek Potrena, 8-letni šolar, ki je na smrtni postelji prejel prvo sv. obhajilo po svojem katehetu č. g. Francu Ostercu, profesorju v pokloju.

Čadram. V sredo, 12. februarja, je umrl mož stare garde, poštenjak od nog do glave, kremenit značaj, ki ga ni mogla upogniti nobena sovražna sila, Ivan Vahtar, ki je dosegel starost 71 let. Z Vahtarjem lega v grob dober kos čadramske zgodovine, zgodovine borbe za naše verske in narodne ideale. Zadnji veteran te neomahljivo zvente in bojevite garde je odšel v večnost, iz katere so se mu vso dobo življenja svetilkali tisti ideali, ki se jih je vedno oklepil z vso močjo svojega duha in srca. Narodnost je bila za t. Vahtarja svetinja, ki jo je visoko cenil in hrabro branil. Biti Slovenec je nekdanj pomenjalo biti borec, in taktšen je bil Ivan Vahtar. Z t. Oberskim, t. Golčerjem se je bojeval, v isti vrsti z t. za Čadram tako mnogozasluznim monsignorjem Bezenšekom za pravice slovenskega naroda proti vsem nasilnim potujočevalcem, katerim so tudi bila na razpolago vsa gmotna sredstva. Vahtar je bil vedno nedostopen vsakomu poskusu podkupovanja. Kot Slovenec stare dobre korenine je svoje slovenstvo vedno spajal s katolištvom. Sodeloval je pri gradnji naše nove cerkve, sodeloval pri gradnji Društvenega doma, sodeloval pri naši krščanski prosvetni organizaciji, h kateri je pristopil med prvimi člani. Bil je član načelstva posojilnice in tudi za občinski blagor je deloval kot večletni odbornik. V petek predpoldne smo tega vrliga moža, ki ga je težka bolezen mučila 7 in pol leta, predno je Bog svojega zvestega služabnika poklical po plačilo, položili k večnemu počitku. Ob odprtem grobu se je od rajnega poslovil v prisrčnih besedah g. duhovni svetnik Franc Hohnjec, ki je s krepkimi po-

tezami začrtal njegovo življenje in delovanje. Plemeniti Ivan Vahtar naj počiva v miru! Našemu narodu želimo veliko tako značajnih, odločnih, Bogu in narodu zvestih mož! Med številnimi udeleženci pogreba so tudi bili zastopniki požarne brambe, v koje imenu se je od rajnega poslovil g. načelnik Maks Leskovar. Pevski zbor Prosvetnega društva je zapel pri domači hiši »Vigrede, na grobu pa »Blagor mu«. »Slovenski gospodar« želi svojemu prijatelju, ki je bil nad 40 let naš naročnik, večni mir v Gospodu!

Cigonec pri Slov. Bistrici. V sredo dne 5. t. m. je po dolgi in mučni boleznini izdihnila svojo plemenito dušo gđc. Cilka Dvoršek, zaščitna sestra Rdečega križa v Nišu. Svoje mlado, upapolno življenje je darovala iz ljubezni do bližnjega v nečni mladosti 22 let. Po 16letnem šolanju je lani končala šolo v Beogradu, nakar je bila v namješčenju le dva meseca, ko je morala radi bolezni v posteljo. V svoj rojstni kraj na Cigonco se je vrnila 5. januarja iskat zdravja. Toda ravno mesec dni potem je podlegla neozdravljivi jetiki. Velika množica ljudstva je je spremila na njeni zadnji poti, kar je bil najboljši dokaz, kako je bila Cilka prijubljena. — Ob tej priliki se rodbina Dvoršek najtopleje zahvaljuje vsem darovateljem krasnih vencev, g. Tkavcu za tolažilne besede, pevskeemu društvu »Lipa«, sploh vsem, ki so nas ob prebridki izgubi naše nepezbane Cilke tolažili ter vsem, ki so jo spremljali k večnemu počitku!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 10. februarja je v Medvednici umrla po dolgem hiranju in trpljenju vdova Ana Vrečko, po domače Bajtnarica. Vse hudo je prišlo nad ubogo mater in vdovo v zadnjem času: najprej ji je umrl dobri in skrbni mož, kmalu nato je zgubila edino hčerko Mico, omoženo Centrih, pri kateri je imela provžitek, in konečno ji je umrl še edini sin Franček v najlepši mladeniški dobi. Kot prava krščanska mati in trpinka se je v svojem trpljenju popolnoma udala v božje roke; vso svojo moč in tolažbo je zajemala iz pogostnega sv. obhajila, po katerem je vedno srčno hrepenela. Šla si k svojim dragim v večnost! Počivaj v miru, dobra žena!

Kečarja. V ponedeljek, 10. februarja, smo pokopali vrliga mladeniča Franca Fricelj, ki ga je smrt pokosila v 28. letu življenja. Rajni Franjo je bil značajan mladenič, ki je svoje

»Kaj? Nič.«

»O pač! Očetovo smrt si ženeš preveč k srcu; nič več te ni med ljudi. Tako se boš skisal in čudak boš postal.«

Tevž je molčal.

»Tevž, ne zameri, da se vtikam v tvoje zadeve! Ne kot duhovnik, kot tvoj prijatelj ti pravim: čuj, treba ti je človeka, ki te spravi na pravo pot! Lani si nekoč dejal, da bi rad Zvonikovo Marto. Ali bo kaj?«

»Bo. Zaupno Vam povem: obljubila mi je.«

»Zakaj ne napraviš resnice?«

»Ker so ji oče rekli, da morava dve leti počakati. Potrebna jim je še.«

»Zvonik ti je pravi patron iz Starega testamenta. Temu bi bilo treba dopovedati —. Toda ti, zakaj si predsedništvo odložil?«

»Odpustite, ne morem več!«

»Tevž, tako boš čisto zagnil. Človeku ni dobro, da venomer v eno tišči; kaj rad se oklene reči, ki tega niso vredne.«

»Ko pa ne morem, kakor bi rad!«

»Prav ti moreš, kakor hočeš. Dobre volje ti je treba.«

Dvornik je žalostno odmajal in molčal.

»Že vidim, Tevž, da danes ni s teboj nič. Pa še pridem in ne odneham, dokler te ne spravim pokoncu. — Zbogom!«

Mladi kmet je gledal otožno za njim. Ali se niso tudi kaplana že prijeli marnji, ki so se širili o njem in njegovi skoposti? Ali ni že nekako tako namigaval? Da, saj je moralo tako priti. Ko bi vsaj kaplanu — vsaj kaplanu — mogel povedati vso resnico! ... Toda obljubil je očetu, da bo za vse čase molčal. Da, molčati mora: zavoljo očeta, zavoljo sebe, zavoljo vse rodovine! ... Z vso silo se je odtrgal od teh bridkih misli in se obrnil na delo kakor vsak dan, ko je od ranega jutra do večera delal za tri.

Praznik sv. Rešnjega Telesa se je bližal. Tedaj se je po fari razvedelo, da je Tevž odložil poveljstvo »strelske družine«. Spet so imeli ljudje kaj govoriti in še huje so jeli Tevža obirati. Najbolj k srcu pa je šla stvar mojstru »Krištofu«. Ko je tiste dni nekoč srečal Tevža, ga je z obema rokama prijel za jopič in zavpil:

»Človek božji, za ušesa te bom! Ko bi tvoj oče mogel iz groba, te bi tudi — da, za ušesa! Kako sem se ponašal s teboj in z najinim sorodstvom in povsodi sem oznanjal tvojo čast! Ti pa — ti pa jo zavržeš kakor strgano coto. Kaj stoji v katekizmu, he? »Kaj pomaga človeku, ako ves svet pridobi, na svoji časti pa škodo trpi!« Nič mu ne pomaga, prav nič — še za knof ne! — Zakaj si odložil komando pri strelih? Če se ti za tisti sodček piva škoda zdi, jaz jih plačam deset.« (Dalje sledi.)

sta prodal na razne glavarje plemen. Od svojih lastnih vojakov je zahteval, da so mu morali plačevati prehrano. Moštro je bilo na pol izstradano in se je borilo z največjo nevoljo.

Vojne pošiljke za Abesinijo.

V zadnjem času je dospelo v Džibuti in v angleške luke v britanski Somaliji zelo mnogo vojnega materijala za Abesinijo. Tudi oddelek tankov je bil izkrcan. Abesinsko vrhovno poveljstvo bo razdelilo tanke med čete na južnem bojišču. En del modernega vojnega materijala bo dčbil tudi ras Sejum na severni fronti.